

Ympäristövalvonnan valvontasuunnitelma 2026-2028

Sipoon kunta
27.1.2026

Liite / Bilaga 1 / 11. §
RAKYMP 27.1.2026

Sisällysluettelo

1	Johdanto.....	1
2	Sipoon kunnan ympäristöolot.....	2
3	Merkittävimmät pilaantumisen vaaraa aiheuttavat toiminnot.....	2
4	Valvottavat kohteet	3
4.1	Ympäristönsuojelulain valvonta.....	3
4.1.1	Luvan- ja ilmoituksenvaraiset sekä rekisteröitävät toiminnot	3
4.1.2	Kertaluonteista toimintaa koskeva ilmoitusmenettely	3
4.1.3	Muu ympäristönsuojelulain mukainen valvonta	4
4.2	Jätelain valvonta	4
4.2.1	Rekisteröitävä jätteen keräystoiminta	5
4.2.2	Vaarallisia jätteitä koskeva valvonta.....	5
4.2.3	Jätelain yleinen valvonta.....	6
4.3	Muun lainsäädännön mukainen valvonta.....	6
4.3.1	Merenkulun ympäristönsuojelulain valvonta.....	6
4.3.2	Vesilain valvonta.....	7
4.3.3	Vesihuoltolain valvonta	7
4.3.4	Alueidenkäyttölain valvonta	7
4.3.5	Maa-aineslain valvonta	7
4.3.6	Maastoliikennelain valvonta	8
4.3.7	Vesiliikennelain valvonta.....	8
4.3.8	Ulkoilulain mukainen valvonta.....	8
5	Toimintojen riskinarviointi	8
6	Valvontaohjelman laatiminen.....	8
7	Valvontatoimenpiteet ja valvonnan maksullisuus	9
8	Valvontaohjelman toteutumisen arviointi	10
9	Valvontaresurssit ympäristövalvonnassa.....	10
10	Viranomaisten välinen yhteistyö	10

1 Johdanto

Valvontasuunnitelma tekee valvontatoiminnasta järjestelmällistä ja auttaa huolehtimaan siitä, että Sipoon kunnassa toimitaan ympäristölainsäädännön edellyttämällä tavalla.

Lakisääteinen valvontasuunnitelma koskee ympäristönsuojelu- ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvontaa. Ympäristönsuojelulaissa (YSL, 527/2014) säädetty valvonnan suunnitteluvelvollisuus koskee ympäristönsuojelulain mukaisia luvanvaraisia, ilmoituksenvaraisia sekä rekisteröitäviä toimintoja. Jätelain (JL, 646/2011) suunnitelmallinen valvonta koskee laitoksia ja toimintoja, joissa syntyy vaarallista jätettä sekä jätteen kuljettajan ja jätteen välittäjän toimintaa. Lisäksi on valvonnan kokonaisuuden hahmottamiseksi myös muut säädösten mukaiset kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontatehtävät koottu samaan valvontasuunnitelmaan, vaikkei lainsäädäntö sitä edellytä.

YSL:n 167 §:n mukaan valvontaviranomaisen on järjestettävä valvonta niin, että se on laadukasta, säännöllistä ja tehokasta. Valvonnan tulee perustua ympäristöriskien arviointiin. Säännös mahdollistaa myös tehtävien asettamiseen tärkeysjärjestykseen, jos se on välttämätöntä tehtävien asianmukaiseksi hoitamiseksi.

Säännöllisestä valvonnasta on säädetty tarkoin YSL:ssä ja JL:ssa. Ympäristönsuojeluviranomaisen on laadittava alueelleen YSL:n mukaista säännöllistä valvontaa varten suunnitelma (valvontasuunnitelma). Valvontasuunnitelmassa kerrotaan alueen ympäristöoloista ja pilaantumisen vaaraa aiheuttavista toiminnoista sekä käytettävissä olevista valvonnan voimavaroista ja keinoista. Suunnitelmassa kuvataan valvonnan järjestämisen ja riskinarvioinnin perusteet sekä valvonnasta vastaavien viranomaisten yhteistyö. Valvontasuunnitelma on tarkistettava säännöllisesti. JL:n valvontasuunnitelmassa on esitettävä tarkastusten tavoitteet ja painopisteet, suunnitelman kattama maantieteellinen alue, suunnitellut tarkastukset ja niiden tiheys, tarkastuksiin osallistuvat viranomaiset ja niiden yhteistyötä koskevat järjestelyt sekä muut tarkastusten asianmukaiseksi toteuttamiseksi tarpeelliset seikat. Suunnitelma on arvioitava uudelleen vähintään joka kolmas vuosi ja se on saatettava tarpeen mukaan ajan tasalle.

Valvonta toteutetaan säännöllisin määräaikatarkastuksin. Tarkastuskohteet ja -tiheys on määriteltävä ympäristöriskien arvioinnin perusteella. Näistä määräaikaistarkastuksista ja muista säännöllisistä valvontatoimista on laadittava valvontaohjelma, jota on pidettävä ajan tasalla. Valvontasuunnitelmassa tulee kuvata valvontaohjelman laatimismenettely.

Sipoon ympäristövalvonnalla on ollut YSL:n mukainen valvontasuunnitelma yli kymmenen vuotta. Ensimmäinen suunnitelma kattoi vuodet 2011-2015. Suunnitelma päivitettiin seuraavaksi kattamaan vuodet 2016-2020. Vuodesta 2018 JL on edellyttänyt valvonnan suunnitelmallisuutta ja tuolloin laadittiin erillinen suunnitelma JL:n mukaiselle valvonnalle. YSL:n valvontasuunnitelman päivittämisen yhteydessä vuonna 2020 yllämainitut suunnitelmat yhdistettiin osana suunnitelmallisen valvonnan sujuvoittamisprosessissa ja ensimmäinen YSL:n ja JL:n valvontasuunnitelma kattoi vuodet 2020-2022 ja toinen vuodet 2023-2025. Nyt on vuorossa yhteinen suunnitelma vuosille 2026-2028.

Muiden kuin YSL:n ja JL:n mukaisen valvonnan suunnittelu ei ole lakisääteistä, mutta tehokkaamman valvonnan varmistamiseksi ja johdonmukaisuuden vuoksi on alusta asti ja niin myös tähän valvontasuunnitelmaan lisätty muita ympäristövalvonnan toimialueeseen kuuluvien toimintojen valvontaa, kuten esim. maa-aineslain, maastoliikennelain, merenkulun ympäristönsuojelulain ja ulkoilulain mukaisia kohteita.

Valvontasuunnitelman ja -ohjelman mahdollistama YSL:n valvonnan maksullisuus on ollut käytössä vuodesta 2016 ja jätelain mukaisesta valvonnasta on peritty maksu vuodesta 2020. Valvonnan maksuja peritään säännöllisen valvonnan lisäksi myös ympäristönsuojelulain ja jätelain muusta valvonnasta. Valvonnasta perittävistä maksuista päätetään ympäristönsuojeluviranomaisen taksassa. Maa-aineslain valvonnasta

perittävät maksut eivät ole sidottuja suunnitelmallisuuteen vaan perustuvat ottotoiminnan laajuuteen. Maa-ainesten oton valvonnasta perittävistä maksuista päätetään maa-ainestaksassa.

2 Sipoon kunnan ympäristöolot

Sipoon maapinta-ala on 340 km², järviä on 3 km² ja merialueita 356 km². Väestötiheys on 67,52 henkilöä/km², tiiviimmän asutuksen keskittyvän Nikkilän ja Söderkullan alueelle ja muun maapinta-alan muodostaen laajoja haja-asutusalueita. Syyskuun 2025 lopussa Sipoon kunnan asukasmäärä oli 22 934 ja sen väestö kasvaa jatkuvasti, tuoden mukanaan haasteita ja tarpeita palveluiden kehittämiseen. Sipoon kunnan kasvu on viime vuosina ollut nopeaa ja kunta onkin yksi Suomen nopeimmin kasvavista kunnista noin 2–3 % vuosikasvulla, joka tarkoittaa suunnilleen 500–800 asukasta lisää vuodessa. Esimerkiksi vuonna 2024 kasvu oli noin 2,4 %. Kunta on kaksikielinen (suomi/ruotsi).

Pohjois- ja Kaakkois-Sipoossa on laajoja metsäalueita. Keski-Sipoolle ovat ominaisia kumpuilevat peltoalueet, joiden halki Sipoonjoki laaksoineen ulottuu etelään kohti Suomenlahtea. Etelä-Sipoon rannikkomaisemissa lahdet avautuvat saaristoon ja merelle päin. Sipoossa on 58 luonnonsuojelualuetta, joista 50 sijaitsee mantereella tai sen läheisyydessä vesialueella ja loput saarissa, joihin ei ole tieyhteyttä. Suojelualueita Sipoossa on yhteensä vajaa 2000 ha. Tästä suurimman kokonaisuuden muodostaa Sipoonkorven kansallispuisto, jonka pinta-ala Sipoon puolella on 1360 ha.

Sipoon alueella on 12 kpl luokiteltuja pohjavesialueita. Pohjavesialueiden kokonaispinta-ala on n. 32 km². Päivitetty pohjavesialueiden suojelusuunnitelma on laadittu vuonna 2025 kaikille Sipoon luokitelluille pohjavesialueille. Sipoossa 7 on vedenhankinnan kannalta tärkeitä 1-luokan pohjavesialueita ja 4 vedenhankintakäyttöön soveltuvia 2-luokan pohjavesialueita. Lisäksi yksi pohjavesialue kuuluu E-luokkaan, koska alueella sijaitsee merkittäviä pohjavesistä riippuvaisia pintavesi- tai maaekosysteemejä. Edellisen suunnitelman laadinnasta, luokitukselta on poistettu kaksi pohjavesialuetta, jotka ovat olleet joko aikaisemmin käytössä tai luokitukseltaan 2-luokkaa.

Sipoon kunnan vesihuoltolaitoksen, Sipoon Veden lisäksi, kunnassa on kolme toiminnassa olevaa vesiosuuskuntaa. Viemäriverkon piirissä on vajaa 80% koko kunnan asukasmäärästä ja vesijohtoverkon piirissä lähes 90%. Viemäriverkoston kokonaispituus vuonna 2024 on ollut 391 km. Verkoston laajenemistahti vaihtelee vuosittain, karkeasti ottaen laajenemisvauhti on muutaman kilometrin vuodessa.

Sipoon väestön voimakas kasvu vaatii myös kestävästä suunnittelusta luonnonläheisen ympäristön ja luontoarvojen säilyttämiseksi. Kasvu keskittyy erityisesti Söderkullan ja Nikkilän kaltaisiin taajamiin, ja kunta pyrkii tasapainottamaan asumisen ja luonnonympäristön vaatimukset hallitulla kaavoituksella ja tonttitarjonnalla.

3 Merkittävimmät pilaantumisen vaaraa aiheuttavat toiminnot

Merkittävää pilaantumisen vaaraa aiheuttavat ympäristöluvalliset toiminnot Sipoon kunnan alueella ovat pääasiassa valtion ympäristönsuojeluviranomaisen luvittamia kohteita (esim. jätevesilietteen kompostointialue, meijeriteollisuus, ampumaratakeskittymä). Muita merkittäviä pilaantumisen vaara aiheuttavia kohteita ovat mm. valtatie 4 ja 7, vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset Kilpilahden teollisuusalueelle sekä jäteveden siirtoviemäri Viikin jätevedenpuhdistamolle. Myös suuri määrä kiinteistökohtaisia jäteveden käsittelyjärjestelmiä aiheuttaa paikallisesti suurehkon riskin ympäristölle. Lisäksi naapurikuntien vaarallisen jätteen varastointi ja käsittely (laitokset) on huomioitavaa. Niin ikään Kilpilahden teollisuusalueen muodostama vaikutusalue Sipoon saaristossa. Ympäristöllisesti huomioitavia kohteita ovat näiden lisäksi myös voimajohto- ja kaasuverkosto kunnan alueella.

4 Valvottavat kohteet

Kunnan ympäristövalvonta on lupa- tai valvontaviranomainen monen eri lain perusteella. Valvontaohjelmaan on sisällytetty merkittävimmät valvontatehtävät.

4.1 Ympäristönsuojelulain valvonta

4.1.1 Luvan- ja ilmoituksenvaraiset sekä rekisteröitävät toiminnot

Ympäristönsuojelulain mukaisia kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan kuuluvia lupavelvollisia laitoksia Sipoossa on 11 ja vireillä olevia lupahakemuksia tai luvan tarkastamishakemuksia on 1. Lupa- ja valvontaviraston (aikaisemmin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY- keskus)) valvottavia ympäristöluvanvaraisia toimintoja on 13.

Ympäristönsuojelulain muutoksen seurauksena vuonna 2014 suurin osa lupavelvollisista jakelu- ja asfalttiasemista sekä energialaitoksista ja betoniasemat on siirtynyt rekisteröintimenettelyyn. Kaikkien edellytykset täyttävien asfalttiasemien ja pienten polttolaitosten on tullut rekisteröityä viimeistään vuoteen 2018 mennessä ja jakeluasemien on tullut rekisteröityä vuoteen 2020 mennessä. Betoniasemat tai betonituotetehtaat, joilla oli voimassa oleva ympäristölupa, rekisteröitiin ympäristönsuojelun tietojärjestelmään viimeistään silloin, kun toimintaa koskeva valtioneuvoston asetus tuli sovellettavaksi, eli viimeistään 1.1.2025.

Rekisteröinnissä on siirretty ennakkovalvonnasta jälkivalvontaan. Rekisteröinnissä ei ilmoituksen johdosta tehdä hallinnollista päätöstä eikä käsittelyssä anneta määräyksiä. Toiminnan minimivaatimukset on annettu toimialakohtaisilla asetuksilla, joiden noudattamista valvotaan muun muassa määräaikaistarkastuksilla. Sipoossa on 12 rekisteröityä toimintaa, josta puolet ovat polttonesteen jakeluasemia (6 kpl). Energiantuotantolaitoksia on 4 ja asfalttiasemia yksi sekä betoniasemia yksi.

Vuoden 2020 alusta astui voimaan yleistä ilmoitusmenettelyä koskevat määräykset. Yleinen ilmoitusmenettely on lupamenettelyn kaltainen ja koskee tiettyjä, vähäisiä ympäristövaikutuksia aiheuttavia toimintoja. Yleisessä ilmoitusmenettelyssä viranomainen antaa valituskelpoisen päätöksen toiminnanharjoittajan jättämän ilmoituksen tietojen perusteella. Ilmoitettavat tiedot vastaavat pääpiirteissään ympäristölupahakemuksessa vaadittavia tietoja. Sipoossa on yksi ilmoituksenvarainen toiminta.

4.1.2 Kertaluonteista toimintaa koskeva ilmoitusmenettely

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesti toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Esimerkiksi tilapäisesti käynnissä olevat ulkoilmakonsertit ja rakennustyömaat ovat toimintoja, joista voi aiheutua haittaa asukkaalle tai ympäristölle. Näitä toimintoja valvotaan ympäristönsuojelulain mukaisella ilmoitusmenettelyllä (meluilmoitus) ja tarkastuksilla. Poikkeuksena on kuitenkin Sipoon kunnan ympäristönsuojelumääräysten 20 §:ssä on listatut toiminnot, joista ei tarvitse tehdä meluilmoitusta.

Muita ympäristönsuojelulain mukaisia ilmoitusvelvollisia toimintoja ovat koeluontoinen toiminta ja poikkeuksellinen tilanne luvanvaraisessa tai rekisteröitävässä toiminnassa. Käytännössä koetoimintailmoituksia tai ilmoituksia poikkeustilanteista on tullut vähän.

Uuden tekniikan raaka- tai polttoaineen, valmistus- tai polttomenetelmän, puhdistuslaitteen, jätteen hyödyntämis- tai käsittelymenetelmän vaikutusten tai käyttökelpoisuuden selvittämiseksi voidaan toiminta aloittaa ilman ympäristölupaa. Tällöin toiminnasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 119 §:n mukaisesti ilmoitus toimivaltaiselle ympäristölupaviranomaiselle. Koeluonteisen toiminnan paikka, tilat ja tekniikka tarkastetaan aina ilmoitusta käsiteltäessä ja asiasta tehdään päätös. Koeluonteisten toimintojen määrä on Sipoossa ollut vähäinen.

Ympäristönsuojelulain 120 §:n mukaan poikkeuksellisesta tilanteesta (onnettomuus, tuotantohäiriö, rakennelman tai laitteen purkaminen tai muu vastaava), josta aiheutuu päästöjä tai syntyy jätettä siten, että siitä voi aiheutua välitöntä ja ilmeistä pilaantumisen vaaraa tai aiheutuu erityisiä toimia jätehuollossa, on toiminnasta vastaavan ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Tällaisessa tapauksessa paikalla on aina tehtävä tarkastus ja asiasta tehdään päätös. Poikkeuksellisten tilanteiden määrä Sipoossa on ollut vähäinen.

4.1.3 Muu ympäristönsuojelulain mukainen valvonta

Poikkeukselliset tilanteet, kuten onnettomuus-, haitta- ja rikkomustilanteet edellyttävät yleensä valvontaviranomaisen toimenpiteitä asian selvittämiseksi. Viranomaistoimenpiteet ovat tarpeen aina, kun on aihetta olettaa, että tilanteesta aiheutuu terveyshaittaa tai merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Selvittäminen on tehtävä tarkastamalla toiminta tai muulla asianmukaisella tavalla (YSL 169 §).

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on annettu mahdollisuus antaa muuta kuin luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa koskevia yksittäisiä määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräyksen antaminen soveltuu tilanteisiin, joissa ei suoraan ole annettu yleistä säännöstä tai määräystä, jota vastaan olisi toimittu. Näin viranomainen voi tarkentaa ympäristönsuojelulain vaatimuksia yksittäistapauksessa. Annettu määräys voi edellyttää myös jälkivalvontaa. (YSL 180 §)

Ympäristönsuojeluasioissa vireillepano-oikeus (186 §) on määritelty laajasti koskemaan asianosaisen ja valvontaviranomaisen ohella yhdistyksiä, kuntia ja muita viranomaisia. Kirjallinen vireillepano edellyttää aina viranomaiselta asian selvittämistä ja valituskelpoisen päätöksen antamista vireillepanon johdosta.

Valvontasuunnitelmassa on huomioitu myös sellaiset laitokset ja muut toiminnot, jotka eivät ole ympäristölupavelvollisia tai rekisteröintimenettelyn piiriin kuuluvia, mutta joille on perusteltua tehdä suunnitelmallista ympäristönsuojelulain mukaista valvontaa. Suunnitelmallista valvontaa tehdään liittyen muun muassa teollisuuslaitoksiin, kiinteistökohtaisiin jätevesijärjestelmiin, eläinsuojaiin, erilaisten kemikaalien käyttöön ja ilmoitusvelvolliseen toimintaan. Tässä tarkoitettu valvonta voidaan toteuttaa esimerkiksi projektiluonteisesti.

4.2 Jätelain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluu jätelain (646/2011) nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonta. Yleinen valvontavastuu on yhteinen Lupa- ja valvontaviraston kanssa.

Jätelain 124 § velvoittaa valvontaviranomaiset tarkastamaan määräjain laitokset ja yritykset, joissa: 1) harjoitetaan jätteen laitos- tai ammattimaista käsittelyä; 2) syntyy vaarallista jätettä; 3) harjoitetaan jätteen ammattimaista kuljettamista tai keräystä; 4) toimitaan jätteen välittäjänä ja 5) toteutetaan jätteen kansainvälisiä siirtoja. Jätelain mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavastuulla näistä tehtävistä on jätteen ammattimaisen keräyksen valvonta sekä jätteen laitos- tai ammattimainen käsittely niiltä osin kuin ne kuuluvat kunnan ympäristönsuojelulain mukaisiin valvottaviin kohteisiin.

Jätelain mukaan vastuu jätteiden kuljetus- ja välitystoiminnan valvonnasta kuuluu ensisijaisesti Lupa- ja valvontavirastolle. Vaarallista jätettä synnyttävien laitosten tai yritysten osalta valvontavastuu on jakamaton, joten valvontavastuusta on sovittava Lupa- ja valvontaviraston kanssa erikseen.

Jätteen kansainvälisiä siirtoja koskeva säännöllisen valvonnan velvoite on tullut voimaan 1.1.2016. Kunnan valvontaviranomaisen vastuulla on laatia riskinarviointiin perustuvat tarkastussuunnitelmat sellaisten kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvottavien laitosten ja yritysten tarkastuksista, joiden toimintaan liittyy tai voidaan perustellusti olettaa liittyvän jätteen kansainvälisiä siirtoja.

4.2.1 Rekisteröitävä jätteen keräystoiminta

Valvontakohteina ovat ne toiminnot, joista on tehty jätelain 100 §:n mukainen ilmoitus jätehuoltorekisteriin Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoituksen tehneitä toiminnanharjoittajia oli vuoden 2025 lopussa 6, josta viimeinen rekisteröity vuonna 2023. Pääosa toimipisteistä on ulkona aitaamattomalla alueella sijaitsevia lukitsemattomia keräysastioita. Sipoon kunnassa löytyy 20 kpl Rinki-ekopisteen keräyspaikkoja. Kunnan alueella on myös yksi vaarallisten jätteiden ja vieraslajien keräyspiste sekä yksi melko laaja ns. palpa-jätteen keräystoiminta.

Rekisteröityjen jätteenkerääjien toiminta voi olla varsin laajaa ja ne rinnastuvat osin ympäristönsuojelulain mukaisiin rekisteröitäviin tai luvanvaraisiin toimintoihin. Näiden toimijoiden osalta tarkastuksilla on tarpeen selvittää keräystoiminnan asiallisuuden ja ympäristövaikutusten lisäksi myös jätteen toimittaminen käsiteltäväksi. Valvonnassa on syytä kiinnittää huomiota jätteen vastaanottajan lupatilanteeseen sekä jätteiden siirtoihin.

Jätehuollon asianmukaisuuden lisäksi tarkastuksilla on syytä huomioida myös ympäristön pilaantumisen vaaraan liittyvät seikat. Tarkastustarpeeseen vaikuttaa olennaisesti toiminnan laajuus, kerättävät jätelajit ja toiminnasta aiheutuva pilaantumisen vaara. Laitosten valvonta suunnitellaan hyödyntäen soveltuvien osien ympäristönsuojelulain mukaisen valvonnan riskinarviointiin käytettyä työkalua ja tarkkailutiheyksiä sekä ympäristönsuojelulain valvontaa koskevaa ohjeistusta.

Hyötyjättepisteiden tarkastukset keskittyvät keräyspisteen siisteyden valvontaan. Lisäksi valvonnassa voi olla tarpeen puuttua rekisteröintitietojen ajantasaisuuteen ja ohjeistuksen riittävyyteen. Valvontatarve on huomattavasti muita rekisteröitäviä toimintoja vähäisempi.

Aluekeräyspisteitä tullaan valvomaan projektiluontoisesti. Valvontaan valitaan aina kaikki valitulla maantieteellisellä alueella olevat keräyspisteet kerralla. Kaikkien toimijoiden samassa keräyspisteessä olevat keräysastiat tarkastetaan samalla tarkastuksella. Valvonta määritellään vuosittain valvontaohjelmassa. Määrällisesti hyötyjättepisteitä on Sipoossa melko monta, mutta niiden valvonta on melko nopeaa. Laitosmaisia rekisteröityjä jätteenkerääjiä Sipoossa on vähän, mutta yksittäisen kohteen valvominen on työmäärällisesti suurempi, kuin yksittäisen hyötyjättepisteen.

4.2.2 Vaarallisia jätteitä koskeva valvonta

Sipoon kunnan alueelta ei ole olemassa kattavaa rekisteriä vaarallista jätettä tuottavista toiminnoista. Jätelain 124 §:n mukainen säännöllisen valvontavelvollisuuden piiriin kuuluvat muut kuin ympäristöluvanvaraiset toiminnot. Luvanvaraisten toimintojen osalta jätelakiä valvotaan osana ympäristöluvan tai maa-ainesluvan valvontaa.

Alustavan arvion mukaan säännöllisen valvonnan piirissä olevia toimintoja on toista sataa. Vaarallista jätettä tuottavia toimintoja pystytään tarkastamaan vain projektiluontoisesti ja tällöin toiminnot valitaan kunkin

projektin yhteydessä. Tarkastukset voidaan kohdistaa myös tietyn toimialan kohteisiin, kuten vuonna 2018 autokorjaamoihin.

4.2.3 Jätelain yleinen valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluva jätelain yleinen valvonta kohdistuu muun muassa jätehuoltoon liittymisen valvontaan, jätehuoltomääräysten valvontaan ja roskaantumisasioihin.

Jätelain perusteella kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa ei-luvanvaraista toimintaa koskevan yksittäisen määräyksen (JL 125 §) roskaantumisen ehkäisemiseksi tai jätehuollon asianmukaisuuden varmistamiseksi. Mikäli yksittäinen määräys annetaan, on viranomaisen myös valvottava sitä.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo osaltaan myös jätehuoltomääräyksiä.

Roskaamisasiat tulevat yleensä viranomaisen tietoon haittailmoitusten perustella. Tarkastus on usein tarpeellinen tilanteen selvittämiseksi. Roskaantuneen alueen valvonnassa on aina otettava huomioon rajapinnat toisaalta maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) mukaiseen rakennetun ympäristön valvontaan ja toisaalta ympäristönsuojelulain mukaiseen maaperän pilaantumiseen. Asian tehokkaan hoitamisen kannalta on olennaista, ettei useampi viranomainen käsittele samaa asiaa yhtäaikaaisesti. Tarvittaessa asia siirretään toimivaltaiselle viranomaiselle hoidettavaksi.

Roskaantumiseen voi liittyä maaperän pilaantumisen vaara. Roskaantuneella alueella olevat jätteet saattavat aiheuttaa maaperän pilaantumista tai sen vaaraa. Erityisesti alueet, joilla on epäasiallisesti varastoitu tai käsitelty vaarallisia jätteitä sekä alueet, joilla on viitteitä jätteen poltosta, on syytä ilmoittaa Lupa- ja valvontavirastolle.

Maaperään haudatut jätteet sisältävät aina riskin myös maaperän pilaantumiselle. Tällaisissa tapauksissa on valvonta-asian hoitamisesta ja siihen liittyvästä työnjaosta tarpeen neuvotella Lupa ja valvontaviraston kanssa ennen toimenpiteisiin ryhtymistä. Mikäli kyse on puhtaasti maaperään haudatusta jätteestä, eikä tapaukseen sisälly riskiä maaperän pilaantumisesta, kunnan ympäristönsuojeluviranomainen määrää jätetäytön poistamisesta. Muissa tapauksissa tilanne usein edellyttää ainakin maaperän pilaantumisen selvittämistä ennen toimenpiteisiin ryhtymistä tai jätejakeet voidaan poistaa pilaantuneen maaperän kunnostamisen yhteydessä.

4.3 Muun lainsäädännön mukainen valvonta

Ympäristövalvonnalle kuuluvat ympäristönsuojelulain lisäksi mm. vesilain, vesihuoltolain, maasto- ja vesiliikennelain sekä merenkulun ympäristönsuojelulain valvontatoimet. Lisäksi ympäristövalvonnalle kuuluvat maa-aineslain ja ulkoilulain valvontaan liittyvät tehtävät.

4.3.1 Merenkulun ympäristönsuojelulain valvonta

Merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) nojalla kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo erityisesti huvivenesatamien jätehuoltoa ja huviveneistä peräisin olevien jätteiden vastaanottoa. Ympäristönsuojeluviranomainen hyväksyy huvivenesatamien jätehuoltosuunnitelmat ja merkitsee ne ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Sipoossa on 4 rekisteröityä huvivenesatamaa.

Huvivenesataman jätehuoltosuunnitelma on tarkistettava, jos satamaan jätettävien jätteiden laatu, määrä tai jätehuolto muuttuu merkittävästi. Jos jätehuoltosuunnitelmaa ei ole ollut tarpeen tarkistaa viiden vuoden kuluessa sen hyväksymisestä, huvivenesataman pitäjän on lähetettävä valvontaviranomaiselle ilmoitus, että jätehuoltosuunnitelma on edelleen voimassa.

Merenkulun ympäristönsuojelulaki muuttui vuonna 2021 siten, että aikaisempaan verrattuna venemäärältään huomattavasti pienempi satama lukeutui huvivenesatamaksi. Aikaisempi määrä oli 50 ja uusi määrä 25 venepaikkaa tai venepaikkaa, jonka yhteydessä on alle 25 huviveneen talvitelakointipaikkaa.

Huvivenesatamien sisällyttämisellä valvontasuunnitelmaan, voidaan varmistaa säännöllinen jätehuoltosuunnitelmien valvonta, myös henkilövaihdoksien tai tehtävien kierrättämisen yhteydessä.

4.3.2 Vesilain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo vesilain (587/2011) ja sen nojalla annettujen päätösten ja määräysten noudattamista. Tämä valvontatehtävä on rinnakkainen Lupa- ja valvontaviraston kanssa, lukuun ottamatta mm. ojitusasioita, jotka kuuluvat kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Vesilain mukainen valvonta perustuu pääosin haittaperusteisiin ilmoituksiin ja erimielisyyksiin.

4.3.3 Vesihuoltolain valvonta

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen toimii vesihuoltolain (119/2001) mukaisena valvontaviranomaisena ja sille kuuluu vesihuollon valvontatehtäviä vesilaitosten toiminta-alueella, kuten arviointi kiinteistön liittämistä vesihuoltolaitoksen verkostoon ja liittämisvelvollisuudesta vapauttaminen.

4.3.4 Alueidenkäyttölain valvonta

Hallinto- ja toimintasäännön nojalla kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on delegoitu toimivalta alueidenkäyttölain (132/1999) 103f §:n mukaisissa asioissa, jotka koskevat kiinteistön hulevesien johtamista. Kiinteistön hulevedet on johdettava kunnan hulevesijärjestelmään, jos niitä ei voi imeyttää kiinteistöllä tai jos niitä ei johdeta vesihuoltolaitoksen hulevesiviemäriverkostoon. Ympäristövalvonta arvioi tilanteen ja tuo rakennus- ja ympäristövaliokunnalle ratkaistavaksi hakemuksen vapautuksen myöntämisestä velvollisuudesta johtaa kiinteistön hulevedet kunnan hulevesijärjestelmään.

4.3.5 Maa-aineslain valvonta

Maa-aineslain valvontakohteet on määritelty osana ympäristövalvonnan valvontasuunnitelmaa. Sipoon kunnan alueella on kaksi maa-aineslain mukaista valvontakohdetta, josta toisella on ns. yhteislupa (maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain lupa) ja ottotoiminta kohteessa alkoi vuonna 2023. Toisessa valvontakohteessa suoritettiin alkutarkastus samaisena vuonna, mutta ottotoiminta ei ole vielä alkanut. Kunnassa on myös yksi vuonna 2021 maa-aineslain mukaisen ottotoiminnan lopettanut valvontakohde, jonka ympäristölupa kuitenkin yhä on voimassa. Kohde voidaan poistaa valvonnan piiristä vasta, kun kaikki luvan edellyttämät toimet on toteutettu (mukaan lukien maisemointi). Lupa- ja valvontavirastolla on Sipoossa valvottavana yksi toiminnassa oleva yhteisluvan omaava maa-ainestoiminta-alue.

Myös ilmoitetut kotitarveottoalueet lisätään valvontaohjelmaan osaksi suunnitelmallista valvontaa. Ilmoitettuja kotitarveottoalueita ei kuitenkaan ole kunnassa vuoden 2025 lopussa.

Maa-ainestoimintojen valvonnasta peritään vuosittain valvontamaksu maa-ainestaksan mukaisesti. Yhteisluvan valvonnan maksullisuus perustuu sekä maa-aines- että ympäristönsuojelulain mukaiseen taksaan siten, että valvonnasta peritään yhdistetty maksu, jossa maa-ainesluvan valvontamaksuun lisätään ympäristöluvan osuutena 50 % toiminnan ympäristönsuojelulain mukaisen taksan maksusta.

4.3.6 Maastoliikennelain valvonta

Maastoliikennelain (1710/1995) ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvonta kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää luvan järjestää toistuvasti kilpailuja tai harjoituksia moottorikäyttöisillä ajoneuvoilla samassa maastossa ja hyväksyä moottorikelkkailureittien reittisuunnitelmat. Sipoossa on yksi alue, jolle on ollut myönnettynä maastoliikennelain mukainen lupa vuosille 2020–2025. Uusi lupahakemus alueelle on parhaillaan käsiteltävänä koskien seuraavaa viisivuotis kautta.

4.3.7 Vesiliikennelain valvonta

Vesiliikennelain (436/1996) mukaan moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Näiden luvanvaraisten toimintojen valvonta kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Sipoossa on yksi vesiliikenneluvan omaava toiminta, joka on myönnetty vuosille 2022–2032.

4.3.8 Ulkoilulain mukainen valvonta

Rakennus- ja ympäristövaliokunta toimii ulkoilulain 3 luvun mukaisena kunnan leirintäalueviranomaisena. Sipoossa on kaksi toiminnassa olevaa leirintäaluetta, joiden ilmoituksen johdosta viranomainen on antanut määräyksiä sisältävän päätöksen. Säännöllisen valvonnan varmistamiseksi on perusteltua sisällyttää leirintäalueen valvonta ympäristövalvonnan valvontasuunnitelmaan.

5 Toimintojen riskinarviointi

Tarkastusaikataulua, tarkastustiheyttä ja voimavarojen tarvetta suunniteltaessa on otettu huomioon eri toimintojen aiheuttama ympäristön pilaantumisen riski. Riskinarviointi on toteutettu kaksivaiheisesti. Ensin on arvioitu toimialoittain toiminnasta muodostuva riski ja tämän jälkeen on laitospohjaisesti arvioitu toiminnan aiheuttamia mahdollisia haittoja. Laitospohjainen arviointi voi muuttaa toimialakohtaisen riskinarvion perusteella määräytyvää tarkastusluokkaa.

Toimialakohtaisessa riskinarvioinnissa on huomioitu ilmanpäästöt (pöly ja haju), melu, värinä, vesien johtaminen vesistöön, viemäriin tai maaperään, päästöt pohjaveteen tai maaperään, roskaantuminen ja vaarallisten aineiden säilytys. Ensin on arvioitu päästön olemassaolo, seuraavaksi pilaantumisen merkittävyys ja haitan todennäköisyys. Saadun riskipisteytyksen pohjalta toimialoille määritellään valvontaluokat. Laitospohjaisessa arvioinnissa on huomioitu muun muassa sijainti pohjavesialueella ja toiminnassa tapahtuneet mahdolliset luparikkeet. Laitospohjainen arviointi voi muuttaa toimialakohtaisesti määriteltyä valvontaluokkaa. Valvontaluokituksen mukainen tarkastustiheys on joko vuosittain, kerran kahdessa vuodessa, kerran neljässä vuodessa tai kerran kahdeksassa vuodessa. Ympäristölle suuremman riskin aiheuttavaa toimintaa valvotaan tiheämmin. Ensimmäinen tarkastus tehdään toimialasta riippumatta vuoden sisällä luvan myöntämisestä, toiminnan rekisteröinnistä tai toiminnan aloittamisesta. Toiminnan päättyessä tehdään myös aina tarkastus, riippumatta siitä, edellyttääkö lait, asetukset tai muut säännökset sitä tai ei.

6 Valvontaohjelman laatiminen

Valvontaohjelmaan kootaan tiedot ympäristöluvan- ja ilmoituksenvaraisten sekä rekisteröitävien toimintojen määräaikaistarkistuksista ja niiden muusta säännöllisestä valvonnasta tiettyinä vuotena. Lisäksi valvontaohjelmassa esitetään mitkä ei-luvanvaraiset toiminnot ovat kunakin vuonna tarkastettavia.

Valvontaohjelma sisältää myös kuvauksen edellisen vuoden tavoitteiden toteutumisesta. Valvontaohjelman yhteenvedo laaditaan vuosittain ja itse ohjelma pidetään jatkuvasti ajan tasalla mm. päivittämällä uudet ja poistuvat toiminnot. Ohjelman mukainen valvonta on lupa-, ilmoitus- ja rekisteröintivelvollisten toimintojen osalta maksullista. Valvontaohjelma sisältää tiedot laitosten riskinarvioinnista ja kunkin laitoksen valvontaluokka.

Valvontaohjelmassa on esitetty mm. seuraavat laitosta koskevat tiedot: toimiala, toiminnanharjoittajan nimi, kohde, laitostyyppi, toimipaikan osoite, tarkastustiheys, seuraava tarkastuskäynti, luvan- ja ilmoituksenvaraisen toiminnan päätöspäivämäärä sekä rekisteröitävän toiminnan rekisteröintipäivämäärä, tarkastuskäyntipäivämäärä ja vuosiyhteenvedon saapumispäivämäärä. Laitoksista kootaan vuosittain myös erillinen taulukko, johon on eroteltu kyseisenä vuonna tarkastettavien laitosten määrä toimialoittain. Valvontaohjelmasta ja edellisen vuoden toteutumasta laaditaan erilliset yhteenvedot, jotka viedään rakennus- ja ympäristövaliokunnalle tiedoksi. Yksityiskohtaisen toimenpide- ja kohdeluettelon julkistaminen saattaisi heikentää valvonnan tavoitteiden toteutumista, joten osa valvontaohjelman asiakirjoista eivät ole julkisia.

Sipoon kunnan ympäristövalvonnan valvontaohjelmassa ei pääsääntöisesti käytetä lupa-, ilmoitusvelvollisen tai rekisteröitävän toiminnan kohdalla otantamenettelyä. Laitosten määrä on sellainen, että vuosittain pystytään joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta tarkastamaan kaikki samaan tarkastusluokkaan määritellyt kohteet. Tarvittaessa projektiluontoisen valvonnan kohdalla saatetaan käyttää otantamenettelyä, mutta se määritellään tapauskohtaisesti.

7 Valvontatoimenpiteet ja valvonnan maksullisuus

Keskeisin suunnitelmallisen valvonnan keino on ilmoituksen- ja luvanvaraisissa sekä rekisteröitävissä kohteissa tehtävä määräaikaistarkastus. Määräaikaistarkastusten tiheys on määritettävä ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella, jossa huomioidaan toiminnan mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön, ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, onnettomuusriski sekä paikallisen ympäristön herkkyys. Tarkastuksia tehdään myös aiemmin havaittujen epäkohtien korjaamiseksi sekä valitusten ja yleisöilmoitusten perusteella.

Uusille lupa- ja ilmoitusvelvollisille kohteille tehdään tarkastus toiminnan aloittamisen yhteydessä, jotta voidaan varmistua toimintaedellytysten sekä päätöksessä annettujen määräysten täyttymisestä. Vastaavasti toimitaan rekisteröitävien toimintojen osalta, jotta voidaan varmistua toiminnan asetuksenmukaisuudesta. Toiminnan päättyessä tehdään myös aina tarkastus kaikissa yllä mainituissa kohteissa, riippumatta siitä, edellyttääkö lait, asetukset tai muut säännökset sitä tai ei. Näin varmistutaan toiminnan lopettamisen yhteydessä, että kaikki välttämättömät toimenpiteet on suoritettu asianmukaisesti.

Määräaikaistarkastuksista sovitaan toiminnanharjoittajan kanssa etukäteen. Tarkastukseen kuuluu ennakkovalmistelu, keskimääräinen matka-aika, varsinainen tarkastus, tarkastuskertomuksen laadinta, toiminnanharjoittajan raporttien lukeminen ja muu tarkastuksen aiheuttama jälkityö (mukaan lukien mahdollinen uusinta- tai jälkitarkastus). Tarkastus voi olla koko kohteen toimintaan tarkoitettu tarkastus tai se voi olla kohdennettu vain tiettyyn toiminnan osaan. Tarkastuksista laaditaan tarkastuskertomus, joka toimitetaan toiminnanharjoittajalle, muille tarkastuksessa mukana olleille tahoille ja asiakirja kirjataan kunnan tietojärjestelmään sekä arkistoidaan pysyvästi.

Muita valvontatoimenpiteitä ovat raporttien ja seurantatietojen tarkastaminen sekä ilmoitusten ja yleisöilmoitusten käsittely ja tarvittaessa mittauksen tekeminen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa tehostaa antamia määräyksiä hallintopakolla.

Suunnitelmallisen valvonnan toimenpiteistä peritään maksu siltä osin, kun taksa ja valvontaohjelma määrittelevät. Valvontaohjelmaan kirjataan kaikki maksulliset valvontatoimenpiteet. Maksullisia

toimenpiteitä määräaikaistarkastusten lisäksi ovat mm. vuosikertomuksen tarkastaminen, tarkastus hallintopakkomääräyksen valvomiseksi tai tarkastus toiminnan keskeyttämisen noudattamiseksi. Rikkomuspohjaiset maksut koskevat kaikkea toimintaa. Valvonnan maksullisuus on osaltaan tuonut haastetta valvontaprosessin sujuvuuteen.

8 Valvontaohjelman toteutumisen arviointi

Valvontaohjelmaan sisältyy myös arvio edellisen ohjelmakauden toteutumisesta. Arvioinnissa kuvataan toteutuneiden suunnitelmallisten tarkastusten määrä ja miten toteuma on vastannut asetettuja tavoitteita. Edelliskauden toteutumisen arvioinnin yhteydessä esitetään myös muiden kuin suunnitelmallisten tarkastusten ja esimerkiksi annettujen lausuntojen tarvittaessa muiden tehtyjen toimenpiteiden määrä.

Määrällisen seurannan lisäksi valvonnan laatua ja vaikuttavuutta on hyvä tarkastella. Valvontaohjelman toteutumisen arviointiin liittyy myös omalta osaltaan kulloisetkin resurssit ja valvontatarpeet.

9 Valvontaresurssit ympäristövalvonnassa

Ympäristövalvonnan tehtäväkokonaisuuksia ovat ennakkovalvonta, jälkivalvonta ja hallinto. Ennakkovalvonta kostuu lähinnä lupien valmistelusta, ilmoitusten ja rekisteröintien käsittelystä, lausuntojen antamisesta sekä neuvonnasta. Jälkivalvonta jaetaan suunnitelmalliseen jälkivalvontaan ja muuhun kuin suunnitelmalliseen jälkivalvontaan, joka lähinnä on haittailmoitusten käsittelyä sekä viranomaisen omien havaintojen pohjalta vireille saatettujen asioiden käsittelyä. Hallinnollisia asioita ovat mm. tiedonhallintajärjestelmän ylläpito, päätösten tiedoksianto ja laskutus.

Ympäristövalvonnassa on vuoden 2026 alussa resursseja kuuden ja puolen henkilötyövuoden edestä. Kunnanvaltuusto on kuitenkin kokouksessaan 15.12.2025 talousarvioon vuodelle 2026 hyväksynyt ympäristövalvojan puolen työvuoden lisäyksen, joten henkilötyövuosimäärä tulee jatkossa olemaan seitsemän, kunhan virka on perustettu ja täytetty. Ympäristövalvonnassa on ympäristövalvojan lisäksi, ympäristöasiantuntija, ympäristöassistentti, kaksi ympäristötarkastajaa, johtava ympäristötarkastaja ja ympäristövalvontapäällikkö. Ympäristöassistentilla ja ympäristövalvontapäälliköllä on lähinnä hallinnollisia työtehtäviä, ympäristöasiantuntijan ympäristönsuojelun edistämistehtävät ovat ennakkovalvontaa, ympäristövalvoja tekee lähes kokonaan jälkivalvonta ja ympäristötarkastajien sekä johtavan ympäristötarkastajan työ koostuu sekä ennako- että jälkivalvonnasta.

Valvontasuunnitelman toteuttamiseen osallistuu käytännössä ympäristötarkastajat ja ympäristövalvoja sekä vähäiseltä osin ympäristöasiantuntija, joka hoitaa leirintäalueiden valvonnan. Tarkastajien välillä tehtävät ovat jakautuneet niin, että osalla on enemmän suunnitelmallista valvontaa ja osalla enemmän ilmoitusperusteista valvontaa. Myös jakauma ennakkovalvonnan ja jälkivalvonnan määrän osalta vaihtelee tarkastajilla. Ympäristövalvojalla tehtävissä pääpaino on ajallisesti ei suunnitelmallisessa jälkivalvonnassa, eli jätelain roskaantumisen valvonnassa.

10 Viranomaisten välinen yhteistyö

Ympäristönsuojelulain mukaisia yleisiä valvontaviranomaisia ovat lupa- ja valvontavirasto (valtion valvontaviranomainen) sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kummankin viranomaisen on ilmoitettava toiselle sellaisista valvonnassa havaitsemistaan puutteista, jotka kuuluvat toisen toimivaltaan. Sipoon kunnan alueella toimiva valtion yleinen valvontaviranomainen on lupa- ja valvontaviranomainen. Jätelain valvonnan toimivaltajaosta kunnan ja valtion viranomaisen välillä on kerrottu kohdassa 3.2.

1.1.2026 lähtien entinen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY) ja entinen aluehallintovirasto (AVI) muodostavat Lupa- ja valvontaviraston. Uusi Lupa- ja valvontavirasto on valtakunnallinen ja monialainen

valtion keskushallinnon viranomainen, joka hoitaa useita aloja koskevia lupa-, valvonta-, rekisteröinti-, toimeenpano- ja ohjaustehtäviä. Yhteistyö Lupa- ja valvontaviraston kanssa koostuu lausuntojen antamisesta, yhteisistä tarkastuksista ja muusta valvontayhteistyöstä. Yhteistyö valtakunnallisen valvontaviranomaisen kanssa voi sisältää neuvotteluita, puheluita ja sähköpostiyhteydenottoja. Ympäristövalvonnan edustaja osallistuu pääsääntöisesti tarkastuksille laitoksiin, joiden ensisijainen valvontaviranomainen on Lupa- ja valvontavirasto. Kunnan ympäristövalvonta myös välittää jatkossakin nykyiselle Lupa- ja valvontavirastolle havaitsemistaan tai yleisöilmoitusten perusteella saamansa ilmoitukset mahdollisista lupamääräysten rikkomisista. Ympäristövalvontayksikkö voi tehdä myös oma-aloitteisesti tai Lupa- ja valvontaviraston pyynnöstä tarkastuksia Lupa- ja valvontaviraston ensisijaisesti valvomiin kohteisiin. Lisäksi Lupa- ja valvontavirasto järjestää vuosittain yksipäiväisen neuvottelupäivän kuntien ympäristövalvontahenkilöstölle sekä muita mahdollisia koulutuksia liittyen lakimuutoksiin.

Sipoon kunnassa terveydensuojeluviranomaisena toimii Porvoon ympäristöterveydenhuolto. Kunnan terveydensuojeluviranomaisen kanssa tehtävä yhteistyö koostuu erilaisista yhdessä tehtävistä valvonta-asioista ja molemminpuolisesta asiantuntija-avusta. Lisäksi terveysvalvonnalta pyydetään lakisääteiset lausunnot mm. ympäristölupiin.

Sipoon kunnassa jätehuoltoviranomaisena toimii Uudenmaan alueellinen jätelautakunta. Jätehuoltoviranomaiselta on usein tarpeen tiedustella heidän toimivaltaansa kuuluvia tietoja, kuten tietoja jäte- tai lieterekisteristä. Jätehuoltoviranomaisen seurantavelvoitteen ja ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavelvoitteen yhteensovittaminen rajatapauksissa on tarpeen resurssien oikean kohdentamisen vuoksi. Yhteistyö on viime aikoina ollut aiempaa vähäisempää.

Kansainvälisten jätesiirtojen osalta ympäristövalvonnalla on yhteistyötä sekä Suomen ympäristökeskuksen että Tullin kanssa. Vuonna 2025 suoritettiin yksi kansainväliseen jätesiirtoon liittyvä tarkastus.

Itä-Uudenmaan pelastuslaitos on tärkeä yhteistyötaho mm. kemikaalien varastointia koskevissa asioissa. Lisäksi onnettomuustilanteissa ja tiettyjen toimintojen valvonnassa tarvitaan usein viranomaisten yhteistyötä. Tarvittaessa yhteistyötä tehdään myös Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (TUKES) kanssa (lausuntopyynnöt, pätevyyskyselyt).

Maankäyttöön ja rakentamiseen liittyvissä asioissa kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on yhteydessä kaavoitusyksikköön ja/tai rakennusvalvontayksikköön. Rakennusvalvonta pyytää harkintansa mukaisesti lausuntoja ympäristövalvonnalta yksittäisten kohteiden rakennuslupahakemuksista. Rakennusvalvonnasta voidaan tarvittaessa pyytää asiantuntija-apua selvittäessä, onko esimerkiksi öljysäiliön maahan jättämiselle olemassa riittävät perusteet.

Museovirastolta voidaan tarvittaessa pyytää asiantuntijalausuntoa.

Maaseututoimen kanssa yhteistyö on vähentynyt kyseisen toimen alueellistamisen seurauksena. Tarvittaessa maaseututoimelta pyydetään asiantuntija-apua ja lausuntoja.

Mahdollisissa ympäristönsuojelulainsäädännön tai sen nojalla annettujen säännösten rikkomistapauksissa ympäristövalvonta harkitsee ilmoituksen tekemistä poliisille. Ympäristövalvontayksikkö voi käydä poliisin kanssa myös keskustelua tutkintapyynnön tekemisen kynnyksen täyttymisestä. Yhteistyötä on viime vuosina ollut merkittävästi aiempaa enemmän.

Ympäristövalvontayksikkö keskustelee myös aktiivisesti naapurikuntien ympäristövalvontayksiköiden kanssa. Lisäksi muiden kuntien ympäristönsuojeluviranomaisilta pyydetään tarvittaessa lausuntoja.

Yhteistyötä eri tahojen kanssa tehdään myös niin, että tarkastusmuistio lähetetään tarvittaessa tiedoksi myös yhteistyöviranomaisille.